

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการฆ่าตัวตายสำเร็จในอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

จำลองลักษณ์ ซาสังข์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ รพ.ภูสิงห์

phanlan1023@hotmail.com Tel. 088-5820255

เกตนุศิริ อัจหาญ นักวิชาการสาธารณสุข รพ.ภูสิงห์

kernsiri182@gmail.com Tel. 0835304369

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการฆ่าตัวตายสำเร็จในพื้นที่อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี 2566 – 2569 โดยใช้ข้อมูลกรณีศึกษาจากการสอบสวนการฆ่าตัวตายสำเร็จ จำนวน 14 ราย การศึกษานำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาร่วมกับการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) เพื่อค้นหารูปแบบและปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการฆ่าตัวตายสำเร็จ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่เป็นเพศชายและอยู่ในวัยทำงาน วิธีที่ใช้มากที่สุดคือการแขวนคอ โดยพบว่าสัญญาณเตือนทางพฤติกรรม เช่น ความเครียด การเก็บตัว การพูดถึงความตายและปัญหาครอบครัว พบสัญญาณเหล่านี้ก่อนที่จะกระทำการฆ่าตัวตายสำเร็จ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยด้านสุขภาพจิต การดื่มสุราและสารเสพติด รวมถึงปัญหาเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ในครอบครัว มีแนวโน้มความสัมพันธ์กับความรุนแรงของพฤติกรรมและโอกาสฆ่าตัวตายสูงขึ้น

ผลการทดสอบ Chi-square พบว่า สัญญาณเตือนมีความสัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) รวมทั้งการใช้สุราและสารเสพติดมีความสัมพันธ์กับรูปแบบและความรุนแรงของการฆ่าตัวตาย ขณะเดียวกันพบว่าผู้ไม่เคยเข้าสู่ระบบคัดกรองหรือขาดการติดตามต่อเนื่องจากหน่วยบริการสุขภาพมีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านสุขภาพจิต สัญญาณเตือน การใช้สารเสพติดและการเข้าไม่ถึงเข้าถึงบริการสุขภาพเป็นปัจจัยสัมพันธ์กับการฆ่าตัวตายสำเร็จในพื้นที่ ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้พัฒนาระบบเฝ้าระวัง การคัดกรองกลุ่มเสี่ยง และการวางมาตรการป้องกันการฆ่าตัวตายในระดับชุมชนและหน่วยบริการได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: การฆ่าตัวตายสำเร็จ, ปัจจัยเสี่ยง, สุขภาพจิต, ระบบเฝ้าระวัง